

STAARTBIJTEN

Dat varkens soms aan elkaars staarten bijten, blijft een naar probleem. We hebben in het VetAPP-systeem kunnen waarnemen dat de varkensartsen van SUVITA in 2014 vooral in de maanden mei en juni het vaakst staartbijten zagen. Een goede verklaring daarvoor hebben we niet.

In elk geval levert staartbijten ernstige gezondheidsrisico's voor het varken op, doordat wondinfecties opkruipen in het ruggenmerg en daar abscessen en uiteindelijk verlammingen veroorzaken. Staartbijten is zeer slecht voor het welzijn van het varken en u als varkenshouder zult niet trots zijn op een varken met een aangevreten staart. Helaas is het probleem niet altijd te voorkomen. Ook het couperen van de staarten kan het probleem niet voor 100% wegnemen. HHeel veel factoren lijken het staartbijten negatief te beïnvloeden. Welke factoren zijn dat?

1. Zieke dieren bijten vaker in staarten van hun hokgenoten.
2. Varkensrassen met een hoog vleespercentage hebben meer neiging om in staarten te bijten. Er is dus een duidelijke genetische factor.
3. Te weinig Tryptofaan in het voer vergroot de kans, evenals een laag zoutgehalte.
4. Te weinig vreetplaatsen of als er anderszins sprake is van veel competitie bij het voeren.
5. Als het voeren niet op vaste tijden plaatsvindt, ontstaat er meer agressie.
6. Buikpijn lijkt de neiging tot bijten sterk te vergroten.
7. Onvoldoende verzadiging leidt tot meer staartbijten. Ruwvoer levert meer verzadiging op.
8. Als een varken niet goed het natuurlijke gedrag van wroeten kan uiten.
9. Kauwbaar, eetbaar, geurig, vervormbaar en variabel afleidingsmateriaal vermindert staartbijten.
10. Snelle wijzigingen in het stalklimaat, gepaard gaande met tocht.
11. Een hoog CO₂- en NH₃-gehalte in de stallucht.
12. Weinig volume in een stal.

Door deze risicofactoren op uw bedrijf te minimaliseren, verkleint u in elk geval de kans op het ontstaan van staartbijten.

ABORTUS BLAUW OF PRRS

Hoewel er op de meeste vermeerderingsbedrijven wordt gevaccineerd tegen PRRS, zien we regelmatig dat er toch een fikse PRRS-infectie door een bedrijf rolt. Dat leidt tot veel problemen. We zien op deze bedrijven vroeggeboorten, zwakke biggen, zieke zeugen in de kraamstal en hoestende gespeende biggen. Deze zwakke biggen hebben op latere leeftijd, in de vleesvarkensstal, veel meer problemen met groei, luchtweginfecties en uniformiteit.

Subtypen

Een PRRS-infectie is nooit volledig met een vaccinatie te voorkomen. Dat heeft alles te maken met het grote aantal subtypen die van het PRRS-virus bekend zijn. De typen die we nu in Nederland hebben, zijn heel erg anders dan het type dat begin jaren 90 van de vorige eeuw door de Nederlandse varkenshouderij vloog. En nog steeds komen er nieuwe typen bij. De vaccins die we momenteel gebruiken bieden bescherming tegen de meest voorkomende typen, maar niet tegen allemaal. En ook is die bescherming geen 100%.

Uit onderzoek is gebleken dat een onvolledige quarantaineperiode voor de aangevoerde fokgelten een groot risico vormt voor het ontstaan van PRRS-problemen op een zeugenbedrijf. Ook transport vormt een risico, evenals besmette varkensbedrijven in de buurt. Om die reden hebben LTO en NVV in Noord-Nederland een meerjarig onderzoek lopen om te kijken of het mogelijk is om een heel gebied PRRS-vrij te maken.

Secundaire infecties

Omdat het PRRS-virus de afweer van een varken ernstig aantast, ontstaan er veel secundaire infecties. Daar moet de behandeling zich op richten. Tegen het PRRS-virus zelf zijn immers geen medicijnen beschikbaar. De secundaire infecties zullen het antibioticagebruik zowel op het vermeerderingsbedrijf als bij de vleesvarkens aanzienlijk doen toenemen. Hetzelfde geldt voor het gebruik van ontstekingsremmende en koortswerende diergeneesmiddelen.